

EXPOSICIÓ DE L'APMAE A LA JUNTA GENERAL D'ACCIONISTES
(1 DE DESEMBRE DE 2009)

Bona tarda Sr. President, Srs. membres del Consell d'Administració i Srs. accionistes

En nom de l'Associació de Petits i Mitjans Accionistes de l'Espanyol (APMAE) que en aquesta Junta General representa a petits accionistes i un% del capital social, a continuació exposaré la nostra posició respecte a la gestió del Consell d'Administració durant la temporada 2008/09.

a) A **nivell esportiu**, la classificació final en la Lliga (10) és enganyosa i no reflecteix, ni de bon tros, el patiment que varem passar per mantenir-nos a primera divisió, circumstància que, per altre banda, malauradament comença a ser habitual. Tenint un pressupost per estar en la part mitja-alta de la classificació, un any dolent pot ser mala sort, però un risc real de descens a segona divisió en 3 de les darreres 6 temporades, és una clara evidència de que existeix un problema estructural important.

Volem recordar que l'APMAE no va aprovar la gestió del Consell d'Administració la temporada 2002/03, entre altres aspectes, per la inexistència d'un projecte esportiu definit, repercutint aquesta circumstància en una política erràtica de contractació de jugadors. Avui, 6 anys més tard, i després de multitud de consellers delegats, directors generals, secretaris tècnics i entrenadors, seguim igual.

b) A **nivell econòmic**, les pèrdues per import de 6,9 milions d'euros han estat les més importants dels darrers 10 anys i si no tinguéssim en compte els ingressos per traspassos de jugadors, les pèrdues s'incrementarien fins els 13,3 milions d'euros. Això significa que per cada 100 euros d'ingressos recurrents, es gasten 130 euros, circumstància que en cap cas és sostenible en el temps. Indubtablement, els traspassos de jugadors han de ser una font d'ingressos però no podem supeditar, any rere any, el equilibri del compte de resultats a aquests ingressos, per que aquesta política és molt perillosa.

Tal i com hem manifestat a les darreres Juntes Generals d'Accionistes, ens preocupa molt el nivell de despesa salarial (es a dir, la retribució als jugadors, tècnics i resta de treballadors del Club) que és situa en aproximadament 30 milions d'euros, xifra un 20% superior, per exemple, a la de la temporada de la final de la Copa de la UEFA i un 90% superior a la de la temporada 2003/04. És cert que la pèssima gestió esportiva ha incrementat el cost salarial, però inclús eliminant aquest efecte, no podem destinar el 70% dels ingressos a pagar sous. La retribució fixa del jugadors del primer equip ha augmentat d'una forma ràpida i perillosa i, tal i com varem exposar en la darrera Junta General, és imprescindible una política retributiva basada en la potenciació de la part variable, de forma que la marxa esportiva del equip incideixi, directa i significativament, en la retribució dels jugadors.

c) A **nivell financer**, volem destacar 2 aspectes:

- En primer lloc, l'endeutament net s'ha incrementat substancialment respecte a la temporada precedent (de 88 a 121 milions d'euros) per les inversions en el nou estadi. Com hem manifestat públicament, no ens preocupa l'augment del endeutament, ja que ha estat per crear patrimoni, si no la capacitat financera del Club per tornar el deute en els terminis acordats i les limitacions que el crèdit sindicat genera en matèria esportiva. La renegociació del crèdit sindicat per adaptar el terminis de pagament a la nostre capacitat de generació de tresoreria és una molt bona notícia, però no oblidin que el crèdit s'ha de pagar. També valorem positivament les plusvàlues latents dels terrenys de la Ciutat Esportiva de Sant Adrià d'uns 30 milions d'euros, que ens ajudaran a reduir el nivell de endeutament.
- En segon lloc, hi han indicadors de tensions de tresoreria a curt termini. El fons de maniobra (diferència entre el que hem de cobrar i pagar en els propers 12 mesos) continua sent negatiu i similar al de la temporada anterior (24 milions d'euros). Per tant, reiterem que s'han de prendre accions immediates per solucionar aquest desequilibri de tresoreria.

d) A **nivell patrimonial**, el nou estadi de Cornellà-Prat ja és una realitat i això és mèrit del Consell d'Administració. Tal i com hem manifestat en diverses ocasions, la viabilitat econòmica i financera de l'Espanyol, es a dir l'equilibri del compte de resultats i la capacitat de generació de tresoreria per pagar el deute, passa per el nou estadi. Avui vostès han presentat l'augment dels ingressos associats al nou estadi per els propers anys, però el que tots els accionistes i socis volem, és que aquests ingressos siguin una realitat més enllà d'uns simples números en un powerpoint. Sense aquests ingressos no podrem re-equilibrar el compte de resultats ni generarem la tresoreria necessària per tornar el deute.

En els darrers anys no hem estat capaços de capitalitzar les Copes del Rei i la final de la Copa de la UEFA, però el nou estadi de Cornellà-Prat ens ha de servir per vertebrar un projecte il·lusionant per el espanyolisme, i vostès com a membres del Consell d'Administració tenen la responsabilitat (i per què no dir-ho, la obligació) de que això sigui una realitat.

Moltes gràcies.